

- w konsekwencji:
 - przyjęcie do wiadomości tej beczynności;
 - nakazanie Komisji Europejskiej zapłaty każdemu ze skarżących kwoty 1 500 EUR z tytułu poniesionych przez nich kosztów obrony.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia praw, które przysługują im z tytułu obywatelstwa europejskiego, i to w razie zawarcia porozumienia o wystąpieniu, jak też w razie braku zawarcia porozumienia. W ramach tego zarzutu podnoszą oni w szczególności:
 - brak uznania w traktach europejskich utraty obywatelstwa europejskiego w razie wystąpienia państwa członkowskiego z Unii, a zatem naruszenie zasady pewności prawa;
 - naruszenie zasady proporcjonalności;
 - naruszenie prawa do życia prywatnego i rodzinnego.
2. Zarzut drugi dotyczący niezgodnego z prawem zaniechania Komisji, która nie przyjęła wiążących środków, lecz tylko zwykłe zalecenia.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady kontrydiktoryjności, swobody przemieszczania się i zasady równości wobec prawa do głosowania przez brytyjską „regułę 15 lat”. Skarżący uznają w tym względzie, że wskazana reguła 15 lat jest uregulowaniem krajowym, które stawia w gorszej sytuacji niektórych obywateli państwa członkowskiego z tego tylko powodu, że skorzystali oni ze swobody przemieszczania się i pobytu w innym państwie członkowskim i że stanowi to ograniczenie swobód uznanych w art. 21 ust. 1 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2018 r. – Teva/Komisja i Europejska Agencja Leków

(Sprawa T-628/19)

(2019/C 383/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Teva BV (Haarlem, Niderlandy) (przedstawiciele: T. de la Mare, QC, R. Mehta, Barrister i G. Morgan, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Europejska Agencja Leków

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2018) 252 final z dnia 11 lipca 2019 r. w sprawie odmowy, na mocy rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, wydania pozwolenia na wprowadzenie do obrotu produktu leczniczego „Cabazitaxel Teva – cabazitaxel” (zwanej dalej decyzją), w zakresie w jakim znajduje ona zastosowanie do strony skarżącej, oraz

— obciążenie strony pozwanej poniesionymi przez stronę skarżącą kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy błędnego zastosowania przez Komisję pojęcia „ogólnego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu” w rozumieniu dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. 2001 L 311, s. 67), a w szczególności pojęcia „pochodnego” produktu leczniczego z art. 10 ust. 2 lit. b) tej dyrektywy.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia przez Komisję i EMA zasady rzetelności postępowania i prawa strony skarżącej do dobrej administracji, w szczególności poprzez przeniesienie ciężaru dowodu na wnioskodawców pozwolenia na dopuszczenie do obrotu generycznych produktów leczniczych w sposób sprzeczny z wymogami przepisów UE obowiązującymi w tej dziedzinie.
3. Zarzut trzeci, zgonie z którym w skutek swego zachowania Komisja naruszyła również zasadę równego traktowania, traktując stronę skarżącą inaczej niż posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu o nazwie Jevtany®/docetaxel.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. 2004, L 136, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2019 r. – AH/Eurofund

(Sprawa T-630/19)

(2019/C 383/77)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: AH (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Strona pozwana: Europejska Fundacja na Rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 9 listopada 2018 r. w sprawie zamknięcia dochodzenia administracyjnego AI-2018/01, wszczętego w następstwie skargi złożonej przez skarżącego na przełożonych;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącego zadośćuczynienia za krzywdę szacowanego na 30 000 EUR;